

Evangelium

na každý den

2021

e-knihy

Autor podnětů k rozjímání P. Angelo Scarano

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2020

Petrská 9, 110 00 PRAHA 1

Tel.: 222 311 206

www.paulinky.cz

E-mail: paulinky@paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-382-5 (Tištěná kniha, 1. vyd.)

ISBN 978-80-7450-396-2 (PDF)

ISBN 978-80-7450-397-9 (ePub)

ISBN 978-80-7450-398-6 (Mobipocket)

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořídte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách <http://www.paulinky.cz/obchod/E-knihy/>. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat, ale i vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších titulů v elektronické podobě.

Nakladatelství Paulínky
www.paulinky.cz

O souboru

Tato e-kniha nabízí elektronický obsah, díky němuž se můžete rychleji zorientovat a vyhledat si požadovaný den s aktuálním evangelním úryvkem.

Milí přátelé,

lidé se mě často ptají, jak mají číst Bibli – odkud začít a jak postupovat. Téměř pokaždé dávám tuto odpověď: „Čti Bibli podle liturgie, protože tak je to nejsnazší a nejpraktičtější.“ Tento způsob četby je doporučením hodný hned z několika důvodů: 1) bude tě povzbuzovat, že daný text Bible „čtou a přijímají“ věřící na celém světě; 2) bude tě motivovat, že se připravuješ na mši svatou a třeba při ní uslyšíš další podněty; 3) liturgie nabízí ty biblické texty, které jsou relativně srozumitelné, nosné a výživné (nehrozí tedy „ztroskotání“ nad těžšími texty, jako jsou rodokmeny či starozákonní kultické předpisy). A jak tyto biblické texty číst? Pomocí staré jednoduché metody: pomalu, několikrát a proměnit je v modlitbu. Pokud nic neosloví (což se asi stane málokdy!), je dobré podívat se na uvedený komentář a v jeho světle si evangelní text projít znovu.

Přeji vám všem, aby tato knížečka přinesla bohaté plody: vždyť evangelium není určeno (jen) k soukromé četbě a modlitbě, ale především k tomu, aby se stalo „tělem“, viditelným a slyšitelným v našich životech.

P. Angelo Scarano

1	P	Slavnost Matky Boží, Panny Marie – <i>Nový rok</i>	Světový den modliteb za mír
2	S	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského – <i>Karina</i>	
3	N	Nejsvětější Jméno Ježíš, sv. Jenovéfa – <i>Radmila</i>	
4	P	Sv. Anděla z Foligna – <i>Diana</i>	
5	Ú	Sv. Telesfor – <i>Dalimil</i>	
6	S	Slavnost Zjevení Páně – <i>Tři králové</i>	
7	Č	Sv. Rajmund z Peñafortu – <i>Vilma</i>	
8	P	Sv. Severin – <i>Čestmír</i>	
9	S	Sv. Julián – <i>Vladan</i>	
10	N	Sv. Agathon (Dobromil) – <i>Břetislav</i>	Svátek Křtu Páně
11	P	Ct. Marie Elekta – <i>Bohdana</i>	
12	Ú	Sv. Probus (Pravoslav) – <i>Pravoslav</i>	
13	S	Sv. Hilarius z Poitiers – <i>Edita</i>	
14	Č	Sv. Sáva Srbský – <i>Radovan</i>	
15	P	Sv. Pavel Poustevník – <i>Alice</i>	
16	S	Sv. Marcel I. – <i>Ctirad</i>	
17	N	Sv. Antonín Veliký – <i>Drahoslav</i>	
18	P	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů – <i>Vladislav</i>	Týden modliteb za jednotu křesťanů (18.–25. 1.)
19	Ú	Sv. Márius a Marta a jejich synové – <i>Doubravka</i>	
20	S	Sv. Fabián a Šebestián – <i>Ilona</i>	
21	Č	Památka sv. Anežky Římské – <i>Běla</i>	
22	P	Sv. Vincenc – <i>Slavomír</i>	
23	S	Sv. Ildefons – <i>Zdeněk</i>	
24	N	Sv. František Saleský – <i>Milena</i>	Neděle Božího slova
25	P	Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola – <i>Miloš</i>	
26	Ú	Památka sv. Timoteje (Bohuslav) a Tita – <i>Zora</i>	
27	S	Sv. Anděla Mericiová – <i>Ingrid</i>	
28	Č	Památka sv. Tomáše Akvinského – <i>Otýlie</i>	
29	P	Sv. Sulpicius – <i>Zdislava</i>	
30	S	Sv. Martina – <i>Robin</i>	
31	N	Sv. Jan Bosco – <i>Marika</i>	Světový den pomoci malomocným

1	P	Sv. Pionius – Hynek	
2	Ú	Svátek Uvedení Páně do chrámu – <i>Nela, Hromnice</i>	Světový den zasvěceného života
3	S	Sv. Blažej, sv. Ansgar (Oskar) – <i>Blažej</i>	
4	Č	Sv. Ondřej Corsini – <i>Jarmila</i>	
5	P	Památka sv. Agáty (Háta, Dobruše) – <i>Dobromila</i>	
6	S	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů – <i>Vanda</i>	
7	N	<i>Sv. Richard – Veronika</i>	
8	P	Sv. Josefina Bakhita, sv. Jeroným Emiliani, ct. Mlada – <i>Milada</i>	
9	Ú	Sv. Apollonie – <i>Apolena</i>	
10	S	Památka sv. Scholastiky – <i>Mojmír</i>	
11	Č	Panna Maria Lurdská – <i>Božena</i>	Světový den nemocných
12	P	Sv. Benedikt Aniánský – <i>Slavěna</i>	
13	S	Sv. Kateřina Ricciová – <i>Věnceslav</i>	
14	N	<i>Sv. Valentin – Valentýn</i>	
15	P	Sv. Jiřina, bl. Bedřich Bachstein a druhové – <i>Jiřina</i>	
16	Ú	Sv. Juliána – <i>Ljuba</i>	
17	S	Sv. Alexius a druhové – <i>Miloslava</i>	Popeleční středa
18	Č	Sv. Simeon – <i>Gizela</i>	
19	P	Bl. Godšalk – <i>Patrik</i>	
20	S	Sv. Nikefor – <i>Oldřich</i>	
21	N	<i>Sv. Petr Damiani – Lenka</i>	1. neděle postní
22	P	Svátek Stolce svatého apoštola Petra – <i>Petr</i>	Mezinárodní den skautů a skautek
23	Ú	Sv. Polykarp – <i>Svatopluk</i>	
24	S	Sv. Modest – <i>Matěj</i>	
25	Č	Sv. Valburga – <i>Liliana</i>	
26	P	Sv. Alexandr – <i>Dorota</i>	
27	S	Sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie – <i>Alexandr</i>	
28	N	<i>Sv. Roman – Lumír</i>	

1	P	Sv. Suitbert – <i>Bedřich</i>	
2	Ú	Sv. Simplicius – <i>Anežka</i>	
3	S	Sv. Kunhuta – <i>Kamil</i>	
4	Č	Sv. Kazimír – <i>Stela</i>	
5	P	Sv. Teofil (Bohumil) – <i>Kazimír</i>	
6	S	Bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav) – <i>Miroslav</i>	
7	N	Sv. Perpetua a Felicita (Blažena) – <i>Tomáš</i>	
8	P	Sv. Jan z Boha – <i>Gabriela</i>	
9	Ú	Sv. Františka Římská – <i>Františka</i>	
10	S	Sv. Jan Ogilvie – <i>Viktorie</i>	
11	Č	Sv. Eulogius z Córdoba – <i>Anděla</i>	
12	P	Sv. Kvirin – <i>Řehoř</i>	
13	S	Sv. Patricie (Vlasta) – <i>Růžena</i>	
14	N	Sv. Matylda – <i>Rút, Matylda</i>	
15	P	Sv. Longin – <i>Ida</i>	
16	Ú	Sv. Heribert – <i>Elena, Herbert</i>	
17	S	Sv. Patrik – <i>Vlastimil</i>	
18	Č	Sv. Cyril Jeruzalémský – <i>Eduard</i>	<i>Den uprchlíků</i>
19	P	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie – <i>Josef</i>	
20	S	Sv. Archip – <i>Světлана</i>	
21	N	Sv. Serapion – <i>Radek</i>	
22	P	Sv. Epafrodit – <i>Leona</i>	
23	Ú	Sv. Turibius z Mongroveja – <i>Ivona</i>	
24	S	Sv. Kateřina Švédská – <i>Gabriel</i>	
25	Č	Slavnost Zvěstování Páně, sv. Dismas – <i>Marián</i>	<i>Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti</i>
26	P	Sv. Kastulus (Haštal) – <i>Emanuel</i>	
27	S	Sv. Rupert – <i>Dita</i>	
28	N	Sv. Rogát – <i>Soňa</i>	<i>Květná neděle – XXXVI. mezinárodní den mládeže</i>
29	P	Bl. Ludolf (Slavomil) – <i>Tatána</i>	
30	Ú	Sv. Jan Klimak – <i>Arnošt</i>	
31	S	Bl. Balbína – <i>Kvido</i>	

1	Č	Sv. Makarius (Blahomír) – <i>Hugo</i>	
2	P	Sv. František z Pauly – <i>Erika</i>	Velký pátek Novéna k Božímu milosrdenství (2.–10. 4.)
3	S	Sv. Nikita – <i>Richard</i>	
4	N	sv. Izidor Sevilský – <i>Ivana</i>	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
5	P	Sv. Vincenc Ferrerský – <i>Miroslava</i>	Pondělí velikonoční
6	Ú	Sv. Notger – <i>Vendula</i>	
7	S	Sv. Jan Křtitel de la Salle – <i>Heřman, Hermína</i>	Světový den zdraví
8	Č	Sv. Albert – <i>Ema</i>	
9	P	Sv. Marie Kleofášova – <i>Dušan</i>	
10	S	Sv. Michael de Sanctis – <i>Darja</i>	
11	N	Sv. Stanislav – <i>Izabela</i>	Svátek Božího milosrdenství
12	P	Sv. Julius – <i>Julius</i>	
13	Ú	Sv. Martin I. – <i>Aleš</i>	
14	S	Sv. Lambert – <i>Vincenc</i>	
15	Č	Sv. Anastázie – <i>Anastázie</i>	
16	P	Sv. Bernadetta Soubirousová – <i>Irena</i>	
17	S	Sv. Inocenc – <i>Rudolf</i>	
18	N	Sv. Krescenc (Rostislav) – <i>Valérie</i>	
19	P	Sv. Ema – <i>Rostislav</i>	
20	Ú	Sv. Hugo – <i>Marcela</i>	
21	S	Sv. Anselm – <i>Alexandra</i>	
22	Č	Sv. Leonid – <i>Evženie</i>	
23	P	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka – <i>Vojtěch</i>	
24	S	Sv. Jiří, sv. Fidel ze Sigmariny – <i>Jiří</i>	
25	N	Sv. Marek, evangelista – <i>Marek</i>	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu
26	P	Sv. Richarius – <i>Oto</i>	
27	Ú	Sv. Zita – <i>Jaroslav</i>	
28	S	Sv. Petr Chanel, sv. Ludvík Maria Grignon – <i>Vlastislav</i>	
29	Č	Svátek sv. Kateřiny Sienské, patronky Evropy – <i>Robert</i>	
30	P	Sv. Zikmund, sv. Pius V. – <i>Blahoslav</i>	

1	S	Sv. Josef Dělník	<i>Svátek práce</i>
2	N	Sv. Atanáš – Zikmund	
3	P	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů – Alexej	
4	Ú	Sv. Florián – Květoslav	
5	S	Sv. Gothard – Klaudie	
6	Č	Sv. Jan Sarkander – Radoslav	
7	P	Sv. Benedikt II. – Stanislav	
8	S	Panna Maria, Prostřednice všech milostí	<i>Den vítězství</i>
9	N	Sv. Hermus – Ctibor	<i>Den matek – Den modliteb za pronásledované křesťany</i>
10	P	Sv. Job – Blažena	
11	Ú	Sv. Ignác z Láconi – Svatava	
12	S	Sv. Pankrác, sv. Nereus a Achilleus – Pankrác	<i>Mezinárodní den ošetřovatelek</i>
13	Č	Panna Maria Fatimská – Servác	<i>Slavnost Nanebevstoupení Páně</i>
14	P	Svátek sv. Matěje, apoštola – Bonifác	<i>Novéna k Duchu Svatému (14.–22. 5.)</i>
15	S	Sv. Izidor, sv. Žofie – Žofie	
16	N	Sv. Jan Nepomucký, hlavní patron Čech – Přemysl	<i>Den modliteb za sdělovací prostředky</i>
17	P	Sv. Paschal Baylon – Aneta	
18	Ú	Sv. Jan I. – Nataša	
19	S	Sv. Petr Celestýn – Ivo	
20	Č	Sv. Klement Maria Hofbauer, sv. Bernardin Sienský – Zbyšek	
21	P	Sv. Ondřej Bobola, sv. Kryštof Magallanes a druhové – Monika	
22	S	Sv. Rita z Cascie, sv. Julie – Emil	
23	N	Sv. Jan Křtitel de Rossi – Vladimír	<i>Slavnost Seslání Ducha Svatého</i>
24	P	Sv. Vincent Lerinský – Jana	<i>Památka Panny Marie, Matky církve</i>
25	Ú	Sv. Beda Ctihodný, sv. Řehoř VII. – Viola	<i>Mezinárodní den ztracených dětí</i>
26	S	Památka sv. Filipa Neriho – Filip	
27	Č	Sv. Augustin z Canterbury – Valdemar	<i>Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze</i>
28	P	Sv. Emil – Vilém	
29	S	Sv. Pavel VI., papež, sv. Maximin – Maxmilián, Maxim	
30	N	Sv. Zdislava – Ferdinand	<i>Slavnost Nejsvětější Trojice</i>
31	P	Svátek Navštívení Panny Marie – Kamila	

1	Ú	Památka sv. Justina, mučedníka – <i>Laura</i>	<i>Mezinárodní den dětí</i>
2	S	Sv. Marcellin a Petr – <i>Jarmil</i>	
3	Č	Sv. Karel Lwanga a druhové – <i>Tamara</i>	Slavnost Těla a krve Páně
4	P	Sv. František Caracciolo – <i>Dalibor</i>	
5	S	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka – <i>Dobroslav</i>	<i>Světový den životního prostředí</i>
6	N	Sv. Norbert – <i>Norbert</i>	
7	P	Sv. Robert – <i>Iveta, Slavoj</i>	
8	Ú	Sv. Medard – <i>Medard</i>	
9	S	Sv. Efrém Syrský – <i>Stanislava</i>	
10	Č	Sv. Maxim – <i>Gita</i>	
11	P	Sv. Barnabáš, apoštol – <i>Bruno</i>	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
12	S	Sv. Jan z Fakunda, bl. Marie Antonína Kratochvílová a druhové – <i>Antonie</i>	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
13	N	Sv. Antonín z Padovy – <i>Antonín</i>	
14	P	Sv. Anastáz – <i>Roland</i>	
15	Ú	Sv. Vít – <i>Vít</i>	
16	S	Sv. Benon (Zbyněk) – <i>Zbyněk</i>	
17	Č	Sv. Avitus – <i>Adolf</i>	
18	P	Sv. Řehoř Barbarigo, sv. Marina – <i>Milan</i>	
19	S	Sv. Jan Nepomuk Neumann, sv. Romuald – <i>Leoš</i>	
20	N	Sv. Silverius – <i>Květa</i>	
21	P	Památka sv. Aloise Gonzagy – <i>Alois</i>	
22	Ú	Sv. Jan Fisher a sv. Tomáš More, sv. Paulín Nolánský – <i>Pavla</i>	
23	S	Sv. Josef Cafasso – <i>Zdeňka</i>	
24	Č	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele – <i>Jan</i>	
25	P	Sv. Vilém, ct. Ivan – <i>Ivan</i>	
26	S	Sv. Jan a Pavel – <i>Adriana</i>	<i>Mezinárodní den boje proti narkomanii</i>
27	N	Sv. Cyril Alexandrijský – <i>Ladislav</i>	
28	P	Památka sv. Ireneje (Lubomír) – <i>Lubomír</i>	
29	Ú	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů – <i>Petr a Pavel</i>	
30	S	Sv. prvomučedníci římsí – <i>Šárka</i>	

1	Č	Sv. Theobald (Děpolt) – <i>Jaroslava</i>	
2	P	Sv. Ota – <i>Patricie</i>	
3	S	Svátek sv. Tomáše, apoštola – <i>Radomír</i>	
4	N	Sv. Prokop, sv. Alžběta Portugalská – <i>Prokop</i>	
5	P	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy	<i>Den slovanských věrozvěstů</i>
6	Ú	Sv. Marie Gorettiiová	<i>Den upálení mistra Jana Husa</i>
7	S	Sv. Wilibald – <i>Bohuslava</i>	
8	Č	Sv. Kilián – <i>Nora</i>	
9	P	Sv. Veronika Giulianiiová, sv. Augustin Žao Rong a druhové – <i>Drahoslava</i>	
10	S	Sv. Amálie (Libuše) – <i>Libuše, Amálie</i>	
11	N	Sv. Benedikt, patron Evropy – <i>Olga</i>	
12	P	Sv. manželé Ludvík a Zélie Martinovi, sv. Jan Qualbert – <i>Bořek</i>	
13	Ú	Sv. Jindřich – <i>Markéta</i>	
14	S	Sv. Kamil de Lellis, bl. Hroznata – <i>Karolína</i>	
15	Č	Památka sv. Bonaventury – <i>Jindřich</i>	
16	P	Panna Maria Karmelská – <i>Luboš</i>	
17	S	Sv. Hyacint a bl. Česlav – <i>Martina</i>	
18	N	Sv. Emilián – <i>Drahomíra</i>	
19	P	Sv. Makrina – <i>Čeněk</i>	
20	Ú	Sv. Apolinář, sv. Eliáš – <i>Ilja</i>	
21	S	Sv. Vavřinec z Brindisi – <i>Vítězslav</i>	
22	Č	Svátek sv. Marie Magdalény – <i>Magdaléna</i>	
23	P	Svátek sv. Brigity, patronky Evropy – <i>Libor</i>	
24	S	Sv. Kristina, sv. Šarbel – <i>Kristýna</i>	
25	N	Sv. Jakub, apoštol, sv. Kryštof – <i>Jakub</i>	
26	P	Památka sv. Jáchyma a Anny – <i>Anna</i>	
27	Ú	Sv. Gorazd a druhové – <i>Věroslav</i>	
28	S	Sv. Nazarius a Celsus – <i>Viktor</i>	
29	Č	Památka sv. Marty – <i>Marta</i>	
30	P	Sv. Petr Chryzolog – <i>Bořivoj</i>	
31	S	Památka sv. Ignáce z Loyoly – <i>Ignác</i>	

-
- 1 N Sv. Alfons z Liguori – *Oskar*
-
- 2 P Sv. Eusebius, sv. Petr Julián Eymard – *Gustav*
-
- 3 Ů Sv. Lydie – *Miluše*
-
- 4 S Památka sv. Jana Marie Vianneye – *Dominik*
-
- 5 Č Posvěcení římské baziliky Panny Marie – *Kristián*
-
- 6 P Svátek Proměnění Páně – *Oldřiška*
-
- 7 S Sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové – *Lada*
-
- 8 N Sv. Dominik – *Soběslav*
-
- 9 P Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy, sv. Roman – *Roman*
-
- 10 Ů Svátek sv. Vavřínce, jáhna a mučedníka – *Vavřínek*
-
- 11 S Památka sv. Kláry – *Zuzana*
-
- 12 Č Sv. Jana Františka de Chantal, sv. Euplus – *Klára*
-
- 13 P Sv. Poncián a Hippolyt, sv. Jan Berchmans – *Alena*
-
- 14 S Památka sv. Maxmiliána Kolbeho – *Alan*
-
- 15 N Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – *Hana*
-
- 16 P Sv. Štěpán I. Uherský – *Jáchym*
-
- 17 Ů Sv. Myron – *Petra*
-
- 18 S Sv. Helena – *Helena*
-
- 19 Č Sv. Jan Eudes – *Ludvík*
-
- 20 P Památka sv. Bernarda – *Bernard*
-
- 21 S Památka sv. Pia X. – *Johana*
-
- 22 N Panna Maria Královna – *Bohuslav*
-
- 23 P Sv. Růžena z Limy – *Sandra*
-
- 24 Ů Svátek sv. Bartoloměje, apoštola – *Bartoloměj*
-
- 25 S Sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové, sv. Josef Kalasanský, bl. Metoděj Dominik – *Radim*
-
- 26 Č Ct. Martin Středa – *Luděk*
-
- 27 P Památka sv. Moniky – *Otakar*
-
- 28 S Památka sv. Augustina – *Augustýn*
-
- 29 N Umučení sv. Jana Křtitele – *Evelína*
-
- 30 P Sv. Fiakr – *Vladěna*
-
- 31 Ů Sv. Rajmund – *Pavčina*
-

1	S	Sv. Jiljí – <i>Linda, Samuel</i>	Den modliteb za péči o stvoření
2	Č	Sv. Justus – <i>Adéla</i>	
3	P	Památka sv. Řehoře Velikého – <i>Bronislav</i>	
4	S	Sv. Růžena z Viterba – <i>Jindřiška</i>	
5	N	Sv. Terezie z Kalkaty (Matka Tereza), sv. Viktorin (Vítězslav) – <i>Boris</i>	
6	P	Sv. Magnus – <i>Boleslav</i>	
7	Ú	Sv. Melichar Grodecký – <i>Regína</i>	
8	S	Svátek Narození Panny Marie – <i>Mariana</i>	Mezinárodní den gramotnosti
9	Č	Sv. Petr Klaver – <i>Daniela</i>	
10	P	Bl. Karel Spinola – <i>Irma</i>	
11	S	Sv. Emil – <i>Denisa</i>	
12	N	Jméno Panny Marie, sv. Quido – <i>Marie</i>	
13	P	Památka sv. Jana Zlatoustého – <i>Lubor</i>	
14	Ú	Svátek Povýšení sv. Kříže – <i>Radka</i>	
15	S	Památka Panny Marie Bolestné – <i>Jolana</i>	
16	Č	Sv. Ludmila – <i>Ludmila</i>	
17	P	Sv. Kornélius a Cyprián, sv. Robert Bellarmin – <i>Naděžda</i>	
18	S	Sv. Josef Kupertinský – <i>Kryštof</i>	
19	N	Sv. Januáriu – <i>Zita</i>	
20	P	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-göna, Pavla Chông Ha-sanga a druhů – <i>Oleg</i>	
21	Ú	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty – <i>Matouš</i>	Mezinárodní den míru
22	S	Sv. Mořic a druhové – <i>Darina</i>	
23	Č	Památka sv. Pia z Pietrelciny, sv. Konstanc z Ankony – <i>Berta</i>	
24	P	Sv. Gerard (Jaromír) – <i>Jaromír</i>	
25	S	Sv. Kleofáš – <i>Zlata</i>	
26	N	Sv. Kosma a Damián – <i>Andrea</i>	Mezinárodní den neslyšících
27	P	Památka sv. Vincence z Pauly – <i>Jonáš</i>	
28	Ú	Slavnost sv. Václava, hlavního patrona českého národa – <i>Václav</i>	Den české státnosti
29	S	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů – <i>Michal</i>	
30	Č	Památka sv. Jeronýma – <i>Jeroným</i>	

1	P	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše – Igor	Mezinárodní den hudby
2	S	Památka sv. andělů strážných – Olive, Oliver	
3	N	Sv. Maxmilián – Bohumil	
4	P	Památka sv. Františka z Assisi – František	
5	Ú	Sv. Palmác, sv. Faustyna Kowalská – Eliška	
6	S	Sv. Bruno – Hanuš	
7	Č	Památka Panny Marie Růžencové – Justýna	
8	P	Sv. Simeon – Věra	
9	S	Sv. Dionýsius a druhové, sv. Jan Leonardi – Štefan, Sára	
10	N	Sv. Paulín – Marina	
11	P	Sv. Jan XXIII., papež, sv. German – Andrej	
12	Ú	Sv. Radim – Marcel	
13	S	Sv. Eduard – Renáta	
14	Č	Sv. Kalist I. – Agáta	
15	P	Památka sv. Terezie od Ježíše – Tereza	
16	S	Sv. Hedvika, sv. Markéta Marie Alacoque – Havel	Světový den výživy
17	N	Sv. Ignác Antiochijský – Hedvika	
18	P	Svátek sv. Lukáše, evangelisty – Lukáš	
19	Ú	Sv. Pavel od Kříže, sv. Izák Jogues a druhové – Michaela	
20	S	Sv. Irena – Vendelín	
21	Č	Sv. Hilarion, bl. Karel Rakouský – Brigita	
22	P	Sv. Jan Pavel II., papež, sv. Marie Salome – Sabina	
23	S	Sv. Jan Kapistránský – Teodor	
24	N	Sv. Antonín Maria Klaret – Nina	Den modliteb za misie
25	P	Sv. Kryšpín – Beáta	
26	Ú	Sv. Rustik – Erik	
27	S	Sv. Frumencius – Šarlota, Zoe	
28	Č	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	Den vzniku samostatného československého státu (1918)
29	P	Sv. Narcis, bl. Marie Restituta Kafková – Silvie	
30	S	Sv. Marcel – Tadeáš	
31	N	Sv. Wolfgang – Štěpánka	

Listopad

2021

1	P	Slavnost Všech svatých – Felix	
2	Ú	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Památka zesnulých	
3	S	Sv. Martin de Porres – Hubert	Mezinárodní den nevidomých
4	Č	Památka sv. Karla Boromejského – Karel	
5	P	Sv. Zachariáš a Alžběta – Miriam	
6	S	Sv. Leonard (Linhart) – Liběna	
7	N	Sv. Wilibrord – Saskie	
8	P	Sv. Gottfried (Bohumír) – Bohumír	
9	Ú	Svátek Posvěcení Lateránské baziliky – Bohdan	
10	S	Památka sv. Lva Velikého – Evžen	
11	Č	Památka sv. Martina – Martin	
12	P	Památka sv. Josafata – Benedikt	
13	S	Památka sv. Anežky České – Tíbor	
14	N	Sv. Mikuláš Tavelič – Sáva	Světový den chudých
15	P	Sv. Albert Veliký – Leopold	
16	Ú	Sv. Markéta Skotská, sv. Gertruda – Otmar	
17	S	Památka sv. Alžběty Uherské – Mahulena	Mezinárodní den studentstva Den boje za svobodu a demokracii
18	Č	Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla – Romana	
19	P	Sv. Mechtilda – Alžběta	Den Bible
20	S	Sv. Felix z Valois – Nikola	
21	N	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě – Albert	Slavnost Ježíše Krista Krále
22	P	Památka sv. Cecílie – Cecílie	
23	Ú	Sv. Klement I., sv. Kolumbán – Klement	
24	S	Památka sv. Ondřeje Dung-Laca a druhů – Emílie	
25	Č	Sv. Kateřina Alexandrijská – Kateřina	
26	P	Sv. Silvestr, bl. Jakub Alberione – Artur	
27	S	Sv. Virgil – Xénie	
28	N	Sv. Mansuet (Miloslav) – René	1. neděle adventní, cyklus C
29	P	Sv. Saturnin – Zina	
30	Ú	Svátek sv. Ondřeje, apoštola – Ondřej	

Prosinec

2021

1	S	Sv. Edmund Kapián – <i>Iva</i>	<i>Světový den boje proti AIDS</i>
2	Č	Sv. Bibiána – <i>Blanka</i>	
3	P	Památka sv. Františka Xaverského – <i>Svatoslav</i>	
4	S	Sv. Jan Damašský, sv. Barbora – <i>Barbora</i>	
5	N	<i>Sv. Sába – Jitka</i>	
6	P	Sv. Mikuláš – <i>Mikuláš</i>	
7	Ú	Památka sv. Ambrože – <i>Benjamín, Ambrož</i>	
8	S	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu – <i>Květoslava</i>	
9	Č	Sv. Jan Didak Cuauhtlatotzin, sv. Valérie – <i>Vratislav</i>	
10	P	Panna Maria Loretánská, sv. Julie a Eulálie – <i>Julie</i>	<i>Den lidských práv</i>
11	S	Sv. Damas I. (Hostivit) – <i>Dana</i>	
12	N	<i>Panna Maria Guadalupská – Simona</i>	
13	P	Památka sv. Lucie (Světluše) – <i>Lucie</i>	
14	Ú	Památka sv. Jana od Kříže – <i>Lýdie</i>	
15	S	Sv. Valerián – <i>Radana, Radan</i>	
16	Č	Sv. Adelhaida (Adéla) – <i>Albína</i>	
17	P	Sv. Lazar – <i>Daniel</i>	<i>Příprava na vánoční svátky (17.–24. 12.)</i>
18	S	Sv. Rufus a Zosim – <i>Miloslav</i>	
19	N	<i>Bl. Urban – Ester</i>	
20	P	Sv. Dominik Siloský – <i>Dagmar</i>	
21	Ú	Sv. Petr Kanisius – <i>Natálie</i>	
22	S	Sv. Servul – <i>Šimon</i>	
23	Č	Sv. Jan Kentský – <i>Vlasta</i>	
24	P	<i>Štědrý den – Adam a Eva</i>	
25	S	<i>Slavnost Narození Páně – 1. svátek vánoční</i>	
26	N	<i>Sv. Štěpán, prvomučedník – Štěpán, 2. svátek vánoční</i>	<i>Svátek Svaté rodiny</i>
27	P	<i>Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty – Žaneta</i>	
28	Ú	<i>Svátek Svatých Mládětek, mučedníků – Bohumila</i>	
29	S	Sv. Tomáš Becket – <i>Judita</i>	
30	Č	Sv. Evžen – <i>David</i>	
31	P	Sv. Silvestr I. – <i>Silvestr</i>	<i>Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc v novém roce</i>

Nm 6,22-27; Žl 67; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

■ Evangelium

Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

■ Podnět k rozjímání

Maria je opravdu Matkou Boží, a to nejen na rovině tělesné, ale i duchovní, jak správně podtrhuje už sv. Augustin: dříve než přijala Slovo v těle, přijala ho v duši (přijala ho jako Slovo skrze andělovo zvěstování). A tato její role matky pokračuje i po Ježíšově narození, opět nejen na rovině tělesné (pečuje o své dítě, vtělené Slovo), ale i duchovní (uchovává v srdci slova o Ježíši, rozvažuje o nich). Dnes jsi pozván, abys byl i ty matkou Ježíšovou – tím, že ho přijmeš do svého těla a do své duše. Tím, že mu výslovně dáš k dispozici celou svou bytost, aby ji prostoupil svou přítomností.

1 Jan 2,22-28; Žl 98; Jan 1,19-28

■ Evangelium

Jan 1,19-28

Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: Vyrovnejte cesty Pánu, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti poslaní byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánků.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

■ Podnět k rozjímání

Jan říká „ne“, dokonce dvakrát, aby mohl vyznat jasné „ano“. Říká „ne“ těm falešným představám o sobě (proto vyznává „nejsem Mesiáš, nejsem ten Prorok“), aby řekl jasné „ano“ tomu, čím skutečně je: tím, kdo připravuje cestu. Jan Křtitel tě učí pravé svobodě říct „ne“ falešným představám a očekáváním ze strany druhých (nebo i sebe sama!), abys mohl tím jasněji vyslovit své „ano“ svému skutečnému poslání, přijatému od Boha. Dokážeš pojmenovat tato falešná očekávání či představy a zároveň poznat své skutečné poslání, úkol či úkoly?

Sir 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12); Žl 147; Ef 1,3-6.15-18; Jan 1,1-18

■ Evangelium

Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltí. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náruči Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

Dnes můžeme nahlédnout tento text ještě z jiného úhlu: tím, že přijímáš Slovo – Krista, stáváš se i ty obdarovaným! Konkrétně všechno to, co se vztahuje na Slovo, se může vztahovat na tebe: díky Kristu jsi i ty u Boha, i ty máš v sobě nový život, světlo, jsi silnější než temnota... Pokračuj podle znění Janova textu... Určitě se ti zatají dech, jak moc jsi obdarovaný, víc než jsi tušil!

1 Jan 3,7-10; Žl 98; Jan 1,35-42

■ Evangelium

Jan 1,35-42

Druhý den Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

■ Podnět k rozjímání

„Kde bydlíš?“ Tato otázka vyjevuje touhu být blízko Ježíše, dostat se k němu blíž. A tuto touhu Ježíš nemůže nechat nevyslyšenou a nezaplněnou, včera jako dnes. Proto zve: „Pojďte a uvidíte!“ Učedníci zůstali u něho. O čem rozmlouvali? Respektive mluvili spolu vůbec, nebo byli jen tak potichu? To nevíme. Důležité je, že zůstali u něho. To je právě to, co zdůrazňuje Janova 15. kapitola – „zůstaňte ve mně“: „zůstanou-li má slova ve vás“ (v. 7), „zůstanete-li ve mně, ponesete mnoho ovoce“ (v. 5). I ty jsi pozván k tomu, abys zůstal s Ježíšem – se vším, co jsi a co prožíváš. Zůstat před ním, v něm.

1 Jan 3,11-21; Žl 100; Jan 1,43-51

■ Evangelium

Jan 1,43-51

Ježíš se rozhodl, že půjde do Galileje. Potkal Filipa a vyzval ho: „Pojď za mnou!“ Filip pocházel z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. Filip potkal Natanaela a řekl mu: „Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci! Je to Ježíš, syn Josefův z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ Filip odpověděl: „Pojď a podívej se!“ Ježíš uviděl Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „To je pravý Izraelita, v kterém není lsti.“ Natanael se ho zeptal: „Odkud mě znáš?“ Ježíš mu odpověděl: „Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.“ Natanael mu na to řekl: „Mistře, ty jsi Boží Syn, ty jsi král Izraele!“ Ježíš mu odpověděl: „Proto věříš, že jsem ti řekl: Viděl jsem tě pod fíkovníkem?“ Uvidíš ještě větší věci.“ A dodal: „Amen, amen, pravím vám: Uvidíte nebe otevřené a Boží anděly vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“

■ Podnět k rozjímání

Úchvatné! Ježíš vstupuje do lidských životů strhujícím způsobem: pozve Filipa a on ho hned začne následovat (aniž by ho znal!). Ten pozve, vlastně evangelizuje Natanaela, který přes počáteční váhání jde k Ježíšovi. A Kristus mu slíbí věci mnohem větší. Tato perikopa povzbuzuje, že k evangelizaci není potřeba velkých teologických znalostí ani duchovních zkušeností: stačí málo, pár slov, pozvání „pojď“ (např. na modlitební setkání, bohoslužbu...). Vždyť ten, kdo skutečně zve a přitahuje, je samotný Ježíš. On je prvním hybatelem a aktérem každé evangelizace.

Iz 60,1-6; Žl 72; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

Evangelium

Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: „A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.““ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle – hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili do své země jinou cestou.

Názvem „mudrci“ (řecky „*magoi*“) se na východě označovali hvězdoppravci. Tyto mudrce, představující pohanské národy, přivedla ke Kristu hvězda, která byla symbolem Mesiáše: „Vychází hvězda z Jakuba, povstává žezlo z Izraele“ (Nm 24,17). Vedle Božího znamení hvězdy je pak další „průvodce“ k nalezení Krista Písmo, jež svědčí o narození Mesiáše v Betlémě (Mich 5,1). Klanění a dary jsou tichým a zároveň výmluvným svědectvím, že toto dítě je mesiánským králem (Žl 72,10-11). Myrha patřila k drahocenným vonným látkám (viz Žl 45,8; Pís 3,6; 4,14; 5,1.5.13). Co přineseš ty jako projev vděčnosti?

1 Jan 3,22 – 4,6; Žl 2; Mt 4,12-17.23-25

■ Evangelium

Mt 4,12-17.23-25

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan (Křtitel) uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše: „Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.“ Od té doby začal Ježíš hlásat: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium o (Božím) království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu. Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii. Přinášeli k němu všechny nemocné, postižené různými chorobami a neduhy, posedlé, náměsíčné i ochrnuté, a uzdravoval je. A šly za ním velké zástupy z Galileje, Desetiměstí, Jeruzaléma, Judska i Zajordánska.

■ Podnět k rozjímání

Na počátku bylo: 1) světlo; 2) evangelium, radostná zvěst o Boží moci; 3) obrácení; 4) uzdravování a osvobození od Zlého. To bylo na počátku Ježíšovy veřejné činnosti – a trvá to dodnes a bude to trvat do konce, vždyť Kristus je stejný včera, dnes i navěky. Dokázal bys nahlédnout tyto čtyři momenty Ježíšovy přítomnosti i ve svém životním příběhu? Jak jsi je zažil a jak je zažíváš v životě svém nebo jiných věřících?

1 Jan 4,7-10; Žl 72; Mk 6,34-44

Evangelium

Mk 6,34-44

Ježíš uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech. Když se už připozdilo, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť je, ať se rozejdou do okolních dvorců a vesnic a koupí si něco k jídlu.“ Ale Ježíš jim odpověděl: „Vy jim dejte jíst!“ Řekli mu: „Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?“ Zeptal se jich: „Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!“ Když si to zjistili, hlásili: „Pět, a dvě ryby.“ Nařídil jim, aby se všichni usadili po skupinách na zelené trávě. Usadili se ve skupinách po stu a po padesáti. A vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem. A všichni se najedli dosyta, a ještě sesbírali plných dvanáct košů kousků chleba i ryb. Těch, kdo jedli, bylo pět tisíc mužů.

Podnět k rozjímání

Ježíš vidí – nikoli však jako my, obyčejní lidé, často neteční... a nevidoucí. Ježíš vidí a soucítí. Je to pohled lásky, pohled prýstící ze srdce. Pohled rozechvělého nitra. Právě takový soucitný pohled charakterizuje i Hospodina – vidí a koná, pohnut soucitem. Stejně tak i milosrdný otec nebo Samaritán ve známých podobenstvích: pociťují soucit vůči potřebnému, ztracenému. Pros o tento soucit, o toto srdce „z masa“, které je tak příznačné pro člověka Nové smlouvy (srov. Ez 36,26).

1 Jan 4,11-18; Žl 72; Mk 6,45-52

■ Evangelium

Mk 6,45-52

Hned po nasycení pěti tisíc mužů přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli napřed na druhý břeh směrem k Betsaidě, než on rozpustí zástup. Rozloučil se s nimi a odešel na horu, aby se modlil. Když nastal večer, byla loď daleko na moři a on sám ještě na zemi. Viděl, jak se namáhají s veslováním, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel (Ježíš) k nim a kráčet po moři, ale chtěl je minout. Když ho viděli kráčet po moři, mysleli, že je to přízrak, a vykřikli. Všichni ho totiž viděli a zděsili se. On však na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Vstoupil k nim na loď, a vítr přestal. Byli celí ohromeni úžasem. Nepochopili totiž, jak to bylo s těmi chleby, protože jejich srdce bylo nechápavé.

■ Podnět k rozjímání

Přichází... ráno, ve dne, v noci. Přichází „s různými tvářemi“ (jako Vzkříšený není hned rozpoznán ani těmi nejbližšími!). A pokud se nedá rozeznat podle tváře, tak podle hlasu vždycky: je to ten hlas, který pronáší slovo moci. Slovo přinášející utišení bouře (kolem nás, v nás samotných). Slovo přinášející novou vzpruhu, odvahu žít pro něj a pro druhé („vzmužte se, jsem to já“). Kdykoli budeš prožívat bouři, můžeš prosit o toto slovo moci. O novou Ježíšovu přítomnost.

Iz 55,1-11; Iz 12; 1 Jan 5,1-9; Mk 1,6b-11

■ Evangelium

Mk 1,6b-11

Jan kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.“ V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a dal se od Jana v Jordáně pokřtít. Hned jak vystupoval z vody, spatřil, že se nebe rozevřelo a že se na něho snáší Duch jako holubice. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“

■ Podnět k rozjímání

Kristus projevuje svoji oddanost Otci i přes cenu pokoření – radí se totiž mezi hříšníky a přijímá obyčejný křest Janův, který nepřinášel milost ospravedlnění (na rozdíl od křtu apoštolů). Toto pokoření je zcela v logice Božího plánu: už při vtělení se Kristus snížil k obyčejné chudé ženě, při narození v chlévě se snížil k nejchudším a konečně na kříži se snížil do krajnosti, a to k člověku v jeho největší bídě. Na tuto oddanost a lásku Otec odpovídá láskou: slavnostním vyznáním stvrzuje, že Kristus je jeho milovaný Syn. A tato slova jsou „vylita do srdce skrze Ducha Svatého“ (srov. Řím 5,5), který sestupuje jako holubice. Tak Ježíš může nejen slyšet, ale také zakusit Otcovo zalíbení. Je sice pravda, že on vždycky byl (a je) milovaným Synem, při této události však nově zakouší Otcovu blízkost. Tuto Otcovu lásku prožije novým způsobem i při jiných okolnostech. Podobně můžeš zakoušet Otcovu lásku i ty, slyšet jeho mocné ujištění, že patříš jemu – a to v síle Ducha.

Žid 1,1-6; Žl 97; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

„Pojď za mnou a udělám z tebe...“ Následování Krista není nikdy samoúčelné! Ano, je pro tvé dobro, ale zároveň pro dobro druhých: Ježíšova dobrota se skrze tebe vylíje na ostatní. A právě tato dobrota bude přitahovat a vábit, podobně jako udička rybky. Takže ty nebudeš „lovit druhé“ násilím, silou přesvědčivých slov, ale vábením, Kristovou dobrotou, která vyzařuje z tvých očí, gest, obětí, slov...

Žid 2,5-12; Žl 8; Mk 1,21b-28

Evangelium

Mk 1,21b-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš hned v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

Podnět k rozjímání

Co je to? Nové učení, s takovou mocí! Žasl jsi někdy nad Božím slovem? Toto slovo je výjimečné tím, že je mocné – není to slovo jako závan dechu, ale závan rozechvívající srdce, rozptylující mračna pochybností, temnoty hříchu, jak potvrzuje Žl 29,4-7: „Hospodinův hlas je plný moci, Hospodinův hlas je plný důstojnosti. Hospodinův hlas poráží cedry, Hospodin poráží cedry libanónské. Nutí poskakovat Libanón jak býčka, Sirjón jako mládě jednorožce. Hospodinův hlas křeše plameny ohně.“

Žid 2,14-18; Žl 105; Mk 1,29-39

Evangelium

Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galileji, kázal v jejích synagogách a vyháněl zlé duchy.

Markovo evangelium se dá přirovnat k akčnímu filmu: stále se něco děje, tu uzdravení či vysvobození od zlého, pak přesun na jiné místo („pojďme jinam, do blízkých městeček... procházel celou Galilejí...“). Ježíš se jeví jako velmi akční, nemůže se zastavit na jednom místě, nechat se uvěznit úzkou skupinkou sympatizantů. Není divu: je puzen láskou Otcovou, konkrétně Duchem (tentýž Duch ho „pudil na poušť“, jak zní doslovný překlad řeckého textu Mk 1,12). Je to horlivost pro spásu, a to pro každého. Stejný Duch pak sestoupil o Letnicích a proměnil apoštoly podle Kristova obrazu v misionáře, kteří neměli stání. Každý Ježíšův učedník „jde“, „vychází“ k druhým lidem – i když zůstane po celý život na stejném místě.

Žid 3,7-14; Žl 95; Mk 1,40-45

■ Evangelium

Mk 1,40-45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

■ Podnět k rozjímání

Bez rodiny, nejbližších, přátel. Mimo společenství. Pro druhé „mrtvý“. To vše prožíval malomocný, který (podle zákona) musel žít na opuštěných místech. Je tu však někdo, kdo není bezmocný, malo-mocný. Je tu první člověk, který před tímto malomocným nemusí utíkat. První, který se ho dotkne! Pro kterého nakažlivá nemoc není překážkou! První, kdo mu tím dotekem ruky může sdělit: „Přijímám tě!“ A nejen to – je tu konečně někdo schopný „odít“ toho malomocného novou důstojností. „Už se nemusíš cítit jako vyvrhel, jako chodící mrtvola, jako zosobnění smrti. Chci, aby tě nemoc opustila. Toužím, abys mohl opět najít pravé lidské vztahy. Svou důstojnost před Bohem. Protože – žádná smrt mě nemůže zastavit. Já jsem silnější.“

Žid 4,1-5.11; Žl 78; Mk 2,1-12

■ Evangelium

Mk 2,1-12

Když se Ježíš po (několika) dnech vrátil do Kafarnaá, proslechlo se, že je doma. Sešlo se tolik lidí, že už nestačilo ani místo přede dveřmi, a on jim hlásal Boží slovo. Tu k němu přicházeli s ochrnutým, čtyři ho nesli. Pro množství (lidí) se s ním nemohli k němu dostat. (Proto) nad tím místem, kde byl (Ježíš), odkryli střechu, udělali otvor a spustili dolů lehátko, na kterém ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Seděli tam však někteří z učitelů Zákona a ve svém srdci uvažovali: „Jak může ten (člověk) tak mluvit? Vždyť se rouhá! Hříchy přece může odpouštět jenom sám Bůh.“ Ježíš hned svým duchem poznal, že tak u sebe uvažují, a řekl jim: „Proč tak ve svém srdci uvažujete? Co je snadnější – říci ochrnutému: ‚Odpouštějí se ti hříchy‘, nebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lehátko a chod‘? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ – řekl ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!“ On vstal, ihned vzal lehátko a přede všemi odešel, takže všichni žasli, velebili Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli!“

Je velkým požehnáním mít „dobrodince“, kteří nás „dotlačí ke Kristu“ i přes překážky: přes naši neochotu nechat se podepřít a nést dál, přes „zabarikádovanost“ ve vlastním problému, přes sebelítost, bolestíinství či nadávání. Takové dobrodince snadno považujeme za nepřátele, protože nás vytahují z naší ulity. Chtějí nás posunout z místa, kde jsme třeba spokojeně (a zároveň nespokojeně!) zakořinili. Odvádějí nás slovem pravdy („propadl jsi svým koníčkům, práci...“), „nesou nás ke Kristu“ svým příkladem, diskrétním slovem povzbuzení („Ježíš vidí tvoje bolesti – nenechává tě samotného“, vždyť „on sám nesl jako první tvoje břemena!“), ale především vytrvalou modlitbou, která se nenechává zastrašit vnějšími překážkami – třeba naší neochotou nechat se nést a dovést k Lékaři. Šťastný je ten, kdo se nechá nést... a donést!

Žid 4,12-16; Žl 19; Mk 2,13-17

Evangelium

Mk 2,13-17

Ježíš znovu vyšel k moři. Všechnen lid přicházel k němu a on je učil. Když šel dál, uviděl Alfeova syna Léviho, jak sedí v celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když pak byl (Ježíš) u stolu v jeho domě, mnoho celníků a hříšníků zaujalo místo u stolu s ním a s jeho učedníky; bylo totiž mnoho těch, kdo ho následovali. Když učitelé Zákona z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, řekli jeho učedníkům: „Proč jí s celníky a hříšníky?“ Ježíš to zaslechl a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšníky.“

Podnět k rozjímání

Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní! Jak útěšná věta! Kdykoli si připadáš nemocný, paralyzovaný neuzdravenými emocemi, vzpomínkami nebo egocentrismem, vzpomeň si na tuto větu, prožij ji jako příslibení dané právě tobě a raduj se, že Ježíš přišel právě pro tebe! Čeká na tvé pozvání, aby se tě mohl dotknout, uzdravit tě. Vždyť pro tebe, pro tebe nemocného přišel. A čeká...

1 Sam 3,3b-10.19; Žl 40; 1 Kor 6,13c-15a.17-20; Jan 1,35-42

Evangelium

Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Podnět k rozjímání

„Ježíši, kdo jsi? Kde jsi?“ Že by to byly jen základní otázky, kterými se trápí nováčci ve víře? Pokud takto smýšlím, tak to asi znamená, že moje oči ztratily ze zřetele Krista... a hledají jiné zdroje života. A pokud jsme někdy mohli poznat Krista „důvěrněji“, pak platí, že nestačí poznat ho jednou – je třeba stále hledat jeho tvář. Ježíše nemůžeme uzamknout do svého světa. Nemůžeme ani zvěčnit ta setkání, která jsme s ním mohli prožít. Pokud jsme měli to štěstí „pobýt u Krista“, nezapomeňme, že jsme ho ještě nepoznali takového, jaký je. Jeho domov stále hledáme (srov. 2 Kor 5,6-8). A toto hledání je vlastně touhou poznávat ho stále hlouběji: „Pane, kde bydlíš?“

Sk 1,12-14; Lk 1; Lk 1,39-47

■ Evangelium

Lk 1,39-47

Maria se vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli.“

■ Podnět k rozjímání

Je skoro paradoxní, že Marii označujeme jako „Matku jednoty křesťanů“: Zdá se totiž, že právě katolická úcta k ní je kamenem úrazu pro mnohé protestanty. Dnešní evangelium neodpovídá přímo na tento problém (víme však, že katolická církev neuctívá Marii tak jako Ježíše!), ale poukazuje na to důležitější: Maria není bez Boha, neustále se vztahuje k němu (proto na Alžbětino uznání „blahoslavená, která jsi uvěřila“ Maria reaguje oslavou Boha). Maria je nositelkou Boha a ten spojuje – proto je i Matkou jednoty křesťanů.

Žid 6,10-20; Žl 111; Mk 2,23-28

Evangelium

Mk 2,23-28

Jednou v sobotu procházel (Ježíš) obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“

Podnět k rozjímání

Je umění správně a dobře trávit křesťanský den odpočinku – neděli! Je také umění prožívat tento den výjimečně... Jako den, který mi poskytuje příležitost k celkovému restartu: restartu vztahu k Ježíši (v liturgii, ztišení, osobní modlitbě), vztahu k rodině a přátelům (trávením času „jen tak“ s nimi), vztahu k sobě, k tělu (dopříváním si odpočinku, třeba aktivního). Zkus se zaměřit na nadcházející neděli a takto ji prožít.

Žid 7,1-3.15-17; Žl 110; Mk 3,1-6

■ Evangelium

Mk 3,1-6

(Ježíš) opět vstoupil do synagogy. Byl tam člověk s ochrnutou rukou. Dávali (na Ježíše) pozor, zdali ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. On tomu člověku s ochrnutou rukou řekl: „Vstaň, pojď doprostřed!“ Pak se (farizeů) zeptal: „Smí se v sobotu jednat dobře, anebo zle? Život zachránit, anebo zabít?“ Ale oni mlčeli. Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce, rozhlédl se po nich s hněvem a řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku!“ Vztáhl ji, a ruka byla zase v pořádku. Farizeové šli hned ven a s herodovci se proti němu radili, jak by ho zahubili.

■ Podnět k rozjímání

„Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce...“ I Ježíš prožíval smutek, autentický smutek jako já a ty. Často však z jiných důvodů než my! Tentokrát vidíme jeho smutek nad zatvrzelostí – nad necitlivostí, uzavřeností vůči potřebám druhého, nesolidárností, přílišnou tvrdostí, nemilosrdenstvím. Nepoznáváš se občas v těchto projevech? Ježíš to vidí a určitě ne s radostí...

Žid 7,25 – 8,6; Žl 40; Mk 3,7-12

■ Evangelium

Mk 3,7-12

Ježíš se uchýlil se svými učedníky k moři a velké množství lidu z Galileje šlo za ním. Také z Judska, z Jeruzaléma, z Idumeje, ze Zajordání, i z okolí Tyru a Sidónu přišlo k němu mnoho lidí, protože slyšeli, co všechno koná. Tu řekl svým učedníkům, že mají mít pro něho připravenou loďku, aby se na něho (lidé) netlačili. Mnoho jich totiž uzdravil, takže se neduživí hrnuli k němu, aby se ho mohli dotknout. Kdykoli ho viděli nečistí duchové, padali před ním na zem a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“ On jim však přísně zakazoval, aby ho neprozrazovali.

■ Podnět k rozjímání

Tlačili se na něj, hrnuli se k němu, aby se ho mohli dotknout – tak velká byla touha přijmout od něj životodárnou a uzdravující sílu! Tak velká byla jistota, že je u něho pramen Boží energie! A co my? Jak se můžeme dotknout Ježíše? Odpověď dává sv. Augustin: „Ježíše se dotýkáme vírou.“ A když nám tedy víra zprostředkovává Ježíšovu moc, musí být obrovským darem! Víra je totiž přilnutím, dotekem, odevzdáním se, spojením... Dnes můžeš prosit o tuto hlubokou víru, spojující...

Žid 8,6-13; Žl 85; Mk 3,13-19

■ Evangelium

Mk 3,13-19

Ježíš vystoupil na horu, zavolal k sobě ty, které sám chtěl, a (oni) přišli k němu. A ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, protože je chtěl posílat kázat, a to s mocí vyhánět zlé duchy. (Ustanovil těchto dvanáct:) Petra – to jméno dal Šimonovi, Jakuba, (syna) Zebedeova, a jeho bratra Jana – ty pojmenoval Boanerges, to je „Synové hromu“, Ondřeje a Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba, syna Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského a Jidáše Iškariotského, který ho pak zradil.

■ Podnět k rozjímání

Boží Syn je zná jménem, zná jejich historii, současný život, jejich povahu... všechno. Dokonce je znal jménem ještě dřív, než se objevili na světě, jak dosvědčuje Hospodinovo slovo Jeremiášovi (srov. Jer 1,5), a už tehdy jim svěřil konkrétní poslání! To platí samozřejmě i o tobě –, a pokud si to uvědomíš, prožiješ asi „závratě“. A vděčnost: „Víš o mně všechno, kam mohu před ním utéct?“ (srov. Žl 139). Zná mou cestu, dal mi určitý úkol – a na mně je, abych to objevoval a žil.

Žid 9,2-3.11-14; Žl 47; Mk 3,20-21

■ Evangelium

Mk 3,20-21

Když Ježíš vešel do jednoho domu, znovu se shromáždil zástup (lidu), takže se nemohli ani najíst. Jakmile o tom uslyšeli jeho příbuzní, vypravili se, aby se ho zmocnili; říkalo se totiž, že se pomátl na rozumu.

■ Podnět k rozjímání

Není vždy snadné odlišit náboženské blouznění (pomatení na rozumu) od Božího jednání, které je jiné než lidské. Není snadné odlišit fanatismus od horlivosti, lidské přehánění (ve jménu lidského pojetí dokonalosti) od evangelní radikálnosti. Není úplně snadné rozpoznat, kdy my sami můžeme za to, že lidé nepřijímají naše projevy křesťanství (a někdy potažmo nás samotné), a kdy si za to mohou oni (protože nežijí tak důsledně evangelium, nebo mají jinou cestu). A proto bděme a prosme o dar rozlišování (moudrosti), který je matkou všech ctností, jak shodně učí mnozí učitelé duchovního života.

Jon 3,1-5.10; Žl 25; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu.“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

„Obráťte se“, doslova „změňte smýšlení“, neznamená „polepšete se“ ani „vraťte se k Bohu“ (v duchu starozákonního obrácení). „Změna smýšlení“ tkví v tom, že zaměníme smýšlení starého člověka za smýšlení evangelia (obsah Ježíšovy zvěsti, ujištění o Boží zachraňující přítomnosti). Proto je ono „změňte smýšlení“ upřesněno výzvou „věřte evangeliu“. Staré smýšlení se má nahradit novým, evangelním: Evangelium je přitom v první řadě ujištěním o Boží mocné přítomnosti, posléze však také kerygmatem o Ježíšově smrti a vzkříšení, učení o životním stylu křesťana. Přijmout evangelní smýšlení je ale možné jen vírou – proto „věřte evangeliu“. A toto smýšlení se pak má projevit i navenek.

Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22; Žl 117; Mk 16,15-18

■ Evangelium

Mk 16,15-18

Když se Ježíš naposled zjevil jedenácti (apoštolům), řekl jim: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady (do ruky), a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“

■ Podnět k rozjímání

Hlásání evangelia se děje slovy a skutky. Ale pozor! Těmi slovy se nemyslí „slova, slova, slova“, ale slova moci – slova podobná těm, která říkal Ježíš: slova vzbuzující úžas a ohromení, protože on nemluvil jako zákoníci, nýbrž „jako ten, kdo má moc“ (Mk 1,22; Mt 7,29). Tato božská energie se má projevovat i v mocných činech: ať už v zázracích, nebo ve skutcích víry a milosrdenství – a proto jak slova, tak skutky. Avšak obojí v moci, tj. v Ježíši: „bez něho nemůžeme činit nic“ (srov. Jan 15,5), respektive bez něho budou naše slova a skutky prázdné, neoslovující, mdlé.

2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5; Žl 96; Lk 10,1-9

■ Evangelium

Lk 10,1-9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijдете do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‚Přiblížilo se k vám Boží království!‘“

■ Podnět k rozjímání

Chudí? Bez ničeho? Bez výbavy hmotné ani lidské, bez formace? Ano, tohle všechno platí o prvních misionářích. Z dnešního hlediska nezpůsobilí vyjít na misi, nepřipravení, bez náležité výbavy. Oni však jednu výbavu měli, tu nejdůležitější – Ježíšovu moc, jeho slova. A to jim stačilo. Totéž platí i pro nás: teologické vzdělání, kurzy, hluboké knihy, finanční prostředky budou v pastoraci „ničím“, pokud bude chybět Ježíš: jeho slova, pokyny a moc.

Žid 10,11-18; Žl 110; Mk 4,1-20

■ Evangelium

Mk 4,1-20

(Ježíš) začal opět učit u moře. Shromáždil se u něho velký zástup. Vstoupil proto na loď na moři a posadil se. Celý zástup stál u moře na břehu. Učil je mnoho v podobenstvích a ve svém učení jim řekl: „Slyšte! (Jeden) rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padlo některé (zrno) na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali ho. Jiné padlo na kamenitou půdu, kde nemělo mnoho prsti; hned sice vyklíčilo, protože neleželo v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo ho, takže uschlo, protože nezapustilo kořeny. Jiné zrno padlo do trní; trní vzešlo a udušilo ho, takže nepřineslo plody. Jiné však padlo na dobrou půdu, vzešlo, rostlo a přineslo užitek: některé třicetnásobný, jiné šedesátinásobný, jiné stonásobný.“ A řekl: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Když byl (později) sám, ptali se ho ti, kdo byli s ním, spolu s Dvanácti, (jaký smysl mají) podobenství. A řekl jim: „Vám je dáno tajemství Božího království, ale ostatním, kdo jsou mimo, se všechno předkládá v podobenstvích, aby se stále dívali, ale neviděli, stále poslouchali, ale nerozuměli, aby se neobrátili a nebylo jim odpuštěno.“ A řekl jim: „Nerozumíte tomu podobenství? Jak pak chcete porozumět všem ostatním podobenstvím? Rozsévač rozsévá slovo. Těmi na okraji cesty, kde se slovo rozsévá, (se rozumějí) ti, kteří ho slyší, ale hned přijde satan a obere je o slovo do nich zaseté. (Podobně je tomu) u těch, kde se rozsévá na skalnatou půdu: když to

slovo slyší, hned ho s radostí přijmou, ale nemají v sobě kořen, jsou nestálí. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadají. U jiných se rozsévá do trní: ti slovo slyší, ale světské starosti, záliba v bohatství a všelijaké jiné vzniklé touhy slovo udusí, takže zůstane bez užitku. Těmi pak, u nichž je zaseto do dobré půdy, (se rozumějí) ti, kteří slovo slyší a přijímají a přinášejí užitek: třicetinasobný, šedesátinasobný i stonásobný.“

■ Podnět k rozjímání

Toto podobenství je vstupní branou do dalších podobenství a do Božího slova vůbec. Odhaluje totiž základní postoje učedníka: otevřenost, věrnost, disponibilitu, odevzdанost života. Celé podobenství se dá shrnout Mariinou odpovědí: „Ať se mi stane! Ať se Boží slovo stane v celé mé bytosti přítomnou skutečností, ať se vtěluje v mých myšlenkách, pocitech, slovech, skutcích. Ať se skrze mě dává druhým.“

Žid 10,19-25; Žl 24; Mk 4,21-25

■ Evangelium

Mk 4,21-25

Ježíš řekl zástupům: „Přináší se snad svítilna, aby byla dána pod nádobu nebo pod postel, a ne na podstavec? Nic totiž není skryté, aby se to neprojeвило, a nic není utajené, aby to nevyšlo najevo. Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Dále jim řekl: „Dávejte pozor na to, co slyšíte! Jakou mírou měříte, takovou se naměří vám, a ještě vám bude přidáno. Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má.“

■ Podnět k rozjímání

Velké privilegium! Vzácné poslání! Jsi světlem! To světlo přijaté ve křtu, přijímané v eucharistii a Božím slově, se má rozlévat i na druhé. Není jenom pro tebe, nemá být schované pouze ve tvém srdci, jen při modlitbě nebo liturgii. Naopak. Má zářit i ve všedním životě, v práci, mezi přáteli. Když budeš takto uvažovat, tj. „měřit“ (vyjádřeno slovy dnešního evangelia), když „budeš mít“ tuto velkorysost, bude ti přidáno – tvé světlo bude čím dál jasnější.